

הרב גדליה הוניגסברג שליט"א

רב קהילת 'שונה הלכות' בני ברק

מִרְן הַגְרִי"ש אֱלִישֵׁיב זְצוֹק"ל אִמֵּר בְּהִתְפַּעְלוֹת: "מֵהֶרְגֵעַ הָרֵאשׁוֹן שֶׁהִכְרַתִּי אוֹתוֹ, יָדַעְתִּי שֶׁהוּא פִּיקַח גָּדוֹל מְאֹד!"

לא טוב ולא הצליח לסיים כדרכו לימוד שניים מקרא ואחד תרגום לפני כניסת שבת.

בשבת בבוקר, לאחר הסעודה, אמר לי רבינו שליט"א כי תכנן לסיים שמו"ת לפני הסעודה בבוקר, "אבל אנשים יושבים פה ואוכלים אצלי, כל אלו יחכו לי עכשיו? זה לא דרך ארץ. אין לי ברירה, היום אני חורג ממנהגי ואשלים את שניים מקרא ואחד תרגום אחרי הסעודה בבוקר", וכך היה.

לאחר בשולחן שבת

מעניין לעניין באותו ענין, אמר לי רבינו מרן הגרא"ל שטינמן זצוק"ל, כי גם הוא משתדל מאוד מאוד לסיים את אמירת שמו"ת עד שבת, לפעמים הוא אינו מספיק ורוצה מאוד לסיים הפרשה לפני הסעודה בבוקר, כמו שכתוב בהלכה, אבל בבוקר מתארח אצלו בחור בסעודה. "אם אסיים לפני הסעודה, הסעודה תתאחר ואני לא רוצה לעכב אותו, כדי לא לעכב אותו אשלים אחרי הסעודה". לאחר מכן הוסיף ואמר לי רבינו זצוק"ל, "אני שמח שאוכל אצלי הילד הזה, גם אם אבא שלו לא נחשב עני, הילד עצמו ודאי שיש לו דין עני, לומדים בתענית כ"ג וכתובות ס"ז ע"ב שיש מעלה לתת לחם לעני שמקרבה הנייתה".

על מה חשב בעת שעמד מול כת היורים

רבינו שליט"א סיפר מעשה נפלא:
למרן החזון איש זיע"א היה אח, קראו לו רבי יצחק קרליץ, אשר מרנא ה"חפץ חיים" זיע"א אמר עליו שהוא נשמה בלי גוף (בנו של רבינו, הגאון רבי יצחק שאול, נקרא על שם הגאון רבי שאול ברזם זצ"ל, ומכיוון שנפטר בגיל צעיר הוסיף רבינו את השם יצחק, ע"ש רבי יצחק קרליץ).

מעשה מיוחד מאוד סיפרה הרבנית שרה ישראלזון תח"י, שהיא זוכרת כאשר רבינו שליט"א ואשת חבר הרבנית הצדקנית מרת בת שבע ע"ה, נסעו לירושלים לדבר עם אחד המחנות שלם בעניין

הצעת השידוך שעמדה אז על הפרק.

במהלך הפגישה הם הגיעו לנושא הכספי וכדרך שידוכים כל צד דיבר אך לא הגיעו להבנה בעניין הממון, נפרדו יפה ועזבו את הבית. הרבנית ע"ה אמרה לרבינו שליט"א, נלך לתחנת האוטובוס הקרובה ונשוב לבני ברק.

רבינו אמר, "עוד לא, נלך לגדר סמוכה, נמתין שם עשר דקות".

שאלה הרבנית, "מה העניין בזה?"

אמר רבינו, "ראיתי על הפנים שלו שאינו שלם עם עצמו. אם ירצה לחזור בו, שיוכל לחזור בו. אם ניסע באוטובוס הוא כבר לא יוכל לחזור בו".

רבינו שליט"א והרבנית נשענו על גדר סמוכה, לא חלפו כמה רגעים והמחותן לעתיד יוצא מביתו ומיד כשראה אותם אמר בשמחה גדולה: "איזה נס שלא הלכתם! חשבתי על מה שדיברנו וזה בסדר גמור!"

חזרו לביתו והשלימו את השידוך בשעה טובה.

לפני שחזרו לבני ברק, ביקשה הרבנית לעלות לאביה, רבינו מרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל. כשהגיעה לביתו סיפרה לו על כל הפרטים. מרן הגרי"ש אלישיב זצוק"ל, כל כך התפעל מהמהלך המיוחד ואמר: "מהרגע הראשון שהכרתי אותו, ידעתי שהוא עושה את עצמו ככה, אבל הוא פיקח גדול מאוד!"

שמו"ת ומידת דרך ארץ

בערב שבת פרשת כי תצא תשס"ז, רבינו שליט"א הרגיש מאוד

